

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний педагогічний університет
імені А.С.Макаренка
Факультет іноземної та слов'янської філології

«Затверджую»
Голова приймальної комісії
СумДПУ імені А.С.Макаренка
проф. Ю.О. Лянной
«15» *Березня* 2021 р.

Програма вступного випробування

з української мови за професійним спрямуванням
для вступу за ступенем бакалавр на основі освітньо-кваліфікаційного рівня
молодшого спеціаліста, освітньо-професійного ступеня фахового молодшого
бакалавра, освітнього ступеня молодшого бакалавра, освітнього ступеня
бакалавра
денної та заочної форм навчання

Розглянута на засіданні
приймальної комісії
«___» _____ 2021 року
Протокол № «___»

Програма вступного випробування з української мови за професійним спрямуванням для вступу за ступенем бакалавр на основі освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста, освітньо-професійного ступеня фахового молодшого бакалавра, освітнього ступеня молодшого бакалавра, освітнього ступеня бакалавра денної та заочної форм навчання спеціальності 014 Середня освіта (Українська мова і література)

Ухвалена на засіданні кафедри української мови і літератури
Протокол № 11 «26» лютого 2021 р.

Завідувач кафедри _____ проф. О.М.Семенов

Голова фахової-атестаційної комісії _____доц. В.В. Герман

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програму вступного випробування з української мови за професійним спрямуванням розроблено з урахуванням чинних програм з української мови для абітурієнтів для вступу на спеціальності факультету іноземної та слов'янської філології Сумського державного педагогічного університету імені А.С.Макаренка.

Вступне випробування проводиться у формі усного іспиту.

Білет містить 2 питання.

Оцінювання за 200 бальною шкалою. Критерії оцінювання додаються.

ЗМІСТ ПРОГРАМИ

Зміст навчального матеріалу	Предметні уміння та навички
<p style="text-align: center;">Мова, індивід, суспільство</p> <p>Мова як особлива система знаків, її місце серед інших знакових систем.</p> <p>Проблеми взаємодії мови і культури, мови і соціуму. Роль мови у формуванні й самовираженні особистості.</p> <p>Українська мова в контексті української культури. Українська мова в "діалозі культур". Відображення в сучасній українській мові культури інших народів.</p> <p>Українська мова у світі. Українська діаспора.</p> <p>Лінгвістика як наука про мову. Її основні розділи, місце в колі інших наук про людину й народ.</p> <p>Історія мовознавства в особах. Видатні мовознавці вітчизняної науки та їх праці.</p>	<p>Абітурієнт</p> <p><i>характеризує</i> поняття "мова", "індивід", "суспільство";</p> <p><i>обґрунтовує</i> поняття мови як особливої системи знаків; доводить знаковий характер слова;</p> <p><i>усвідомлює</i> динамічний характер мовної системи, взаємозалежність мови і суспільства, роль мови у формуванні й самовираженні особистості;</p> <p><i>розирає свої уявлення</i> про національну специфіку мовної картини світу, взаємозв'язок мови і культури;</p> <p><i>усвідомлює</i> роль української мови як однієї з основних національно-культурних цінностей українського народу;</p> <p><i>виявляє</i> особливості української мови на фоні інших у міжкультурній комунікації;</p> <p><i>з'ясовує</i> місце української мови у світі;</p> <p><i>називає</i> країни, у яких поширена українська мова;</p> <p><i>має</i> загальне уявлення про розвиток лінгвістики;</p> <p><i>складає</i> таблицю про розділи науки про мову, <i>готує</i> словник-термінів для одного з розділів науки про мову;</p> <p><i>усвідомлює</i> роль особистості в розвитку науки;</p> <p><i>називає</i> імена визначних учених-лінгвістів та їх праці;</p> <p><i>готує</i> усні і письмові повідомлення, дослідницьку роботу, пише розгорнуту відповідь, тези, складає хронологічну таблицю праць українських мовознавців.</p>
<p>Лінгвістична риторика</p> <p>Риторика як наука й мистецтво слова. Роль риторики у професійній діяльності.</p> <p>Основні поняття риторики: логос, етос, пафос, топос. Ритор і оратор. Риторичні ідеали у різні історичні епохи.</p> <p>Поняття про сучасний риторичний текст.</p> <p>Інвенція. Диспозиція. Методи викладу матеріалу. Теза й аргументація. Різні види аргументації.</p> <p>Елокуція й елоквенція як учення про мовну форму промов. Меморія як система усного запам'ятовування промов.</p>	<p>Абітурієнт</p> <p><i>знає</i> загальні відомості про риторичну мистецтва красномовства, предмет і завдання риторичної науки;</p> <p><i>усвідомлює</i> роль риторичної науки в самореалізації особистості;</p> <p><i>розуміє</i> поняття риторичної науки: логос, етос, пафос, топос;</p> <p><i>пояснює</i> значення інтенції, задуму, стратегії і тактики; при потребі доцільно використовує словники;</p> <p><i>застосовує</i> дедуктивний, індуктивний, аналогічний методи викладу матеріалу;</p>

Акція. Риторична техніка. Аналіз власної промови, релаксація.

Еристика як мистецтво суперечки.

З історії риторики й ораторського мистецтва

Міфологія красномовства. Риторика Давньої Греції. Видатні оратори Давньої Греції: Сократ, Платон, Демосфен. Риторика Аристотеля. Риторика Давнього Риму. Цицерон як теоретик красномовства.

Вітчизняна риторика. Мовотворчість І.Вишенського, Г.Сковороди, Ф.Прокоповича. Риторика в Києво-Могилянській академії. Розвиток риторичних традицій в Україні.

Основи ораторського мистецтва

Види красномовства.

Академічне красномовство, його характерні ознаки, різновиди (наукове, наукового-популярне, навчальне).

Ділове красномовство. Судове красномовство, особливості захисного і звинувачувального виступу.

Духовне красномовство (гомілетика), його жанри і характерні риси.

Соціально-побутове красномовство, його види (ювілейна промова, привітання, тост тощо).

Театральна (сценічна) риторика. Педагогічна риторика.

Види ораторського мистецтва за метою висловлення: інформувальні, переконувальні, розважальні та інші виступи. Полеміка. Дискусія. Дебати. Публічний полілог.

Промова, її види: мітингова, інформаційна, агітаційна.

будує виступи з урахуванням різних видів аргументації;

ознайомлений з мовною формою промов, особливостями меморії, акції, технікою дихання;

аналізує мовленнєву ситуацію, умови спілкування, поведінку учасників спілкування;

володіє голосом, правильною артикуляцією, невербальними засобами з метою реалізації мети спілкування й активізації уваги слухачів;

аналізує сучасний риторичний текст у різних видах і жанрах;

уміє аналізувати власну промову; володіє техніками релаксації, еристики.

володіє історичними відомостями про риторіку;

ознайомлений із працями видатних ораторів Давньої Греції, Давнього Риму, України, *аналізує* їх ораторську майстерність;

готує розповідь про розвиток риторичних традицій в Україні;

уміє визначати приналежність виступу до певного виду, жанру красномовства;

виконує риторичний аналіз промов; *розрізняє* види академічного красномовства;

Абітурієнт

Ознайомлений (а) з видами красномовства, характерними ознаками судового красномовства;

характеризує особливості духовного красномовства;

відчуває виражальні особливості театральної (сценічної) риторики;

аналізує промови парламентаріїв, культурних, освітніх діячів, членує текст, правильно *розташовує* матеріал;

складає власні промови суспільного призначення;

уміє складати привітання; *бере участь* у публічних і полемічних діалогах і розрізняє їх;

виконує тест на повторення навчального матеріалу.

Синтаксис української мови

Загальна характеристика синтаксичних одиниць, їх типів, зв'язків, засобів вираження синтаксичного зв'язку.

Словосполучення як основна одиниця синтаксису.

Типи словосполучень за морфологічним вираженням головного слова. Типи підрядного зв'язку у словосполученні. Словосполучення поширені і непоширені, повні та неповні.

Стилістика і культура мовлення

Використання синонімічних дієслівних словосполучень у різних стилях.

Речення як основна синтаксична і комунікативна одиниця.

Стилістичні функції модальних різновидів речень. Риторичне запитання, його стилістичні функції.

Предикативна (граматична) основа речення. Порядок слів як стильова ознака мовлення.

Складні випадки координації підмета і присудка.

Складні випадки кваліфікації другорядних членів речення. Написання прикладки. Порівняльний зворот, його функції в реченні.

Особливості вживання в мовленні односкладних і двоскладних, поширених і непоширених, повних і неповних, ускладнених і неускладнених простих речень.

Національний колорит синтаксичних структур - паремійних висловлювань. Побажальні формули.

Звертання, його роль у вираженні етнокультурознавчої специфіки діалогічного спілкування, місце в реченні, способи вираження.

Синтаксичний аналіз.

Складні і багатокomпонентні речення.

Особливості структури та семантики сполучникових /складносурядних та складнопідрядних/ і безсполучникових, багатокomпонентних речень.

Складнопідрядні означальні речення і дієприкметникові звороти; складнопідрядні обставинні речення і дієприслівникові звороти. Складнопідрядні речення з підрядними

Абітурієнт

аналізує словосполучення і речення з погляду їх структури і комунікативного призначення, доречно *використовує* їх в усному й писемному мовленні; *дотримується* синтаксичних норм; *визначає* стилістичні особливості синтаксичних одиниць,

аналізує й *оцінює*, *доцільно використовує* виражальні можливості словосполучень і речень різних видів;

складає схему "речення і словосполучення";

визначає тип словосполучення за морфологічним вираженням головного слова;

з'ясовує тип зв'язку між словами в підрядному словосполученні;

характеризує складні випадки перекладу словосполучень з російської мови українською;

визначає типи речень за метою висловлювання, інтонаційним оформленням і структурою;

знає особливості будови простих та ускладнених речень (речень з однорідними членами, звертаннями, вставними словами і реченнями);

визначає структуру простого двоскладного речення, способи вираження підмета і присудка;

складає схему "Тире у простому реченні";

оцінює виражальні можливості додатків, означень та обставин у текстах різних стилів;

з'ясовує види односкладних речень, їх стилістичну роль у текстах художнього, розмовного, публіцистичного стилів; *пояснює* їх відмінності від неповних речень; *трансформує* односкладні речення у двоскладні;

аналізує й *оцінює* виражальні можливості простих ускладнених речень у текстах різних стилів;

правильно й комунікативно доцільно *використовує* виражальні можливості ускладнених речень в усному і писемному мовленні;

трансформує прості речення у складні;

порівняльними і порівняльні звороти.
Синтаксичний аналіз.

Стилістика і культура мовлення

Стилістичні особливості складносурядних, складнопідрядних, безсполучникових складних речень. Синоніміка безсполучникових і сполучникових складних речень.

Період як засіб експресивного синтаксису і риторична фігура. Градація у складному реченні з різними типами зв'язку.

Пряма і непряма мова, її призначення і граматично-сміслові особливості. Пряма мова і слова автора. Заміна прямої мови непрямою.

Невласне пряма мова. Здогадана пряма мова, напівпряма мова. Синоніміка і стилістичні способи передачі прямої мови в тексті, реплік у діалозі і непрямій мові. Стилістичні особливості авторських слів при прямій мові. Стилістика речень з різними способами вираження чужого мовлення в тексті.

Інтонування речень з прямою мовою, діалогом. Цитування.

Текст. Синтаксис і стилістика тексту.

Основні ознаки тексту. Класифікація текстів за сферою використання, метою, структурними особливостями.

Зміст і будова тексту. Складне синтаксичне ціле (надфразна єдність) як семантико-синтаксична одиниця тексту. Абзац як композиційно-стилістична одиниця тексту. Сурядні і підрядні сполучники як засоби зв'язку в тексті.

Гіпертекст.

перекладає прості речення з російської українською мовою;

розпізнає складні речення різних типів, визначає їхню структуру, види і засоби зв'язку між простими реченнями;

добирає й конструює складні речення, що оптимально відповідають конкретній комунікативній меті;

правильно й доцільно використовує виражальні можливості складних речень різних типів, у текстах різних стилів;

замінює безсполучникові речення на сполучникові;

конструює складні речення за поданою схемою;

пише твір, реферат, замітку з використанням багатокomпонентних речень;

виконує синтаксичний аналіз складних речень;

аналізує період як засіб експресивного синтаксису і риторичну фігуру;

виконує тест на повторення навчального матеріалу про складні речення.

визначає стилістичні особливості невластне прямої мови, здогаданої прямої мови, підрядно-підпорядкованої прямої мови, авторських слів при прямій мові, у діалозі;

правильно інтонує речення з прямою мовою, діалогом;

трансформує речення з прямою мовою у складнопідрядне і навпаки;

використовує цитати у власному усному й писемному мовленні.

знає особливості тексту;

аналізує структуру й семантику текстів різних стилів мовлення; *виділяє* мовні засоби, що виражають основні ознаки тексту.

оперує основними поняттями лінгвістики тексту, переробляє тексти відповідно до визначеної мети;

Дискурс як комунікативний процес і як текст. Професійний дискурс.

Стилістика і культура мовлення

Зображувально-виражальні засоби синтаксису: синтаксичний паралелізм; риторичне питання, звертання; повторювані сполучники;

Пунктуація

Пунктуаційні норми. Пунктограми у кінці речення, у простому і складному реченні, при прямій мові, цитуванні, у зв'язному тексті. Розділові знаки при порівняльних зворотах.

Абзац як пунктуаційний знак, що передає смислове членування тексту. Складні випадки використання розділових знаків.

виділяє в тексті складне синтаксичне ціле,

здійснює актуальне (комунікативне) членування речення,

визначає способи зв'язку речень у тексті;

аналізує тексти різних стилів, типів і жанрів; *переробляє* тексти відповідно до отриманого завдання.

розпізнає складне синтаксичне ціле за істотними ознаками;

правильно *інтонує* складові частини періоду;

характеризує надфразні єдності як синтаксично-стилістичні одиниці літературного мовлення;

складає, редагує тексти на соціокультурну тему, використовуючи в них виражальні можливості складних речень;

виділяє особливості гіпертексту, сферу його використання; *дотримується* норм мовленнєвої поведінки в Інтернеті;

розуміє поняття дискурсу, *зіставляє* його з поняттям "текст"; *моделює* професійний дискурс.

Абітурієнт

знаходить і обґрунтовує пунктограми в синтаксичних конструкціях різних типів;

правильно вживає розділові знаки при прямій мові, діалозі, цитаті, епіграфі;

складає таблицю "Розділові знаки в складному реченні";

коментує пунктограми, *робить* повідомлення за складеними схемами;

виконує роботу з елементами творчого конструювання;

створює власні висловлювання, *складає* твір-мініатюру на певну соціокультурну тему з обов'язковим включенням складних речень;

виконує тест на повторення навчального матеріалу про складне синтаксичне ціле, пряму мову.

редагує текст, де фіксуються порушення синтаксичних і пунктуаційних норм.

Абітурієнт

уміє знаходити і характеризувати

Фонетика, орфоепія, орфографія української мови

Експресивні можливості звуків української мови. Асимілятивні, дисимілятивні процеси, подовження, спрощення у групах приголосних.

Основні історичні чергування приголосних звуків при словозміні і словотворенні.

Інтонаційні особливості українського мовлення. Складні випадки наголошення слів. Мовні недоліки у вимові й наголосі та шляхи їх усунення.

Правопис. Складні випадки вживання м'якого знака, апострофа; написання слів іншомовного походження; написання прізвищ та географічних назв, слів разом, окремо, через дефіс; правила переносу та скорочення слів.

Стилістика і культура мовлення

Експресивні можливості звуків української мови. Орфографічний аналіз слів. Редагування тексту з орфографічними помилками.

Використання орфографічного словника для перевірки написання слів та їх форм. Мовні недоліки у вимові й наголосі та шляхи їх усунення.

Лексикологія і фразеологія української мови

Уживання слів у переносному значенні, синонімів, антонімів, омонімів у текстах різних стилів.

Терміни і професіоналізми. Філологічні, лінгвістичні, літературознавчі терміни.

Фразеологія художнього мовлення, наукова, публіцистична, офіційно-ділова.

зміни звуків у мовному потоці, при словозміні і словотворенні;

аналізує тексти, стилістичний ефект яких створюється артикуляційними ознаками звуків;

здійснює аудіозапис власного і чужого мовлення й аналізує його;

знає особливості українського наголосу; правильно наголошує слова, при потребі *використовує* орфоепічний словник і словник наголосів;

виявляє й виправляє орфоепічні помилки, встановлює їх причину; *коректує* відхилення від норм літературної мови;

уміє знаходити орфограму, визначає її тип, принцип написання; правильно пише й вимовляє слова із цими орфограмами;

усвідомлює правила вживання великої літери, написання прізвищ та географічних назв, слів разом, окремо, через дефіс; слів іншомовного походження; правила переносу та скорочення слів;

знаходить й усуває допущені орфографічні помилки у словах, обґрунтовуючи їх написання правилами правопису;

виконує орфографічний аналіз;

використовує орфографічний словник для перевірки написання слів та їх форм;

редагує текст з орфографічними помилками;

виконує тест на повторення навчального матеріалу з фонетики, орфоепії, орфографії.

розпізнає метафори, метонімію, синекдоху, слова-омоніми в контекстуальному оточенні; *з'ясовує* відмінність між омонімічним і багатозначним словом;

знаходить і розпізнає тропи, багатозначні слова, синоніми, антоніми, омоніми, *пояснює*, з якою метою вони вжиті в тексті, *визначає* їх роль та доречність використання в текстах різних стилів мовлення, користуючись при цьому тлумачними словниками, а також словниками синонімів, антонімів, омонімів;

визначає ознаки власне українських слів, *характеризує* їх стилістичні функції в тексті;

знаходить у тексті слова іншомовного походження, *пояснює* їх значення на основі словника іншомовних слів, доречно

Морфеміка, словотвір, морфологія української мови

Словотвір іменників на позначення назв жителів певного населеного пункту. Творення присвійних прикметників. Творення прикметникових форм від різних географічних назв. Основні способи творення дієслів, прислівників. Складні, складноскорочені слова, способи їх творення та написання.

Рід і число іменників, їх стилістичні властивості. Відмінювання іменників.

Ступені порівняння прикметників. Відмінювання прикметників.

Розряди числівників за значенням, їх характеристика. Паралельне використання відмінкових форм числа.

Відмінювання займенників. Явище прономіналізації. Правопис займенників.

Види, часи, способи дієслів. Особові, родові, числові форми дієслів, їх творення. Перехідні і неперехідні дієслова. Стан дієслова.

Творення і правопис дієприкметників і дієприслівників. Дієприкметниковий та дієприслівниковий звороти.

Морфологічні типи прислівників. Ступені порівняння означальних прислівників. Правопис прислівників і прислівникових сполучень. Мовленнєві помилки у вживанні прислівників і шляхи їх подолання.

Правопис складних прийменників та сполучників. Перехід повнозначних слів у прийменники та сполучники.

Правопис заперечних часток. Естетична цінність часток і звуконаслідувань.

Синтаксис простих і складних речень. Пряма мова. Текст. Пунктуація.

Типи підрядного зв'язку у словосполученні.

використовує їх у мовленні, визначає, які з них мають власне українські синоніми;

обґрунтовує доцільність і правильність уживання філологічних, лінгвістичних, літературознавчих термінів у текстах науково-навчального, офіційно-ділового, публіцистичного стилів;

використовує у мовленні кліше і мовні штампи;

усвідомлює й *пояснює* причини порушень лексичних норм, явище мовної інтерференції (русизми, полонізми);

комунікативно доречно і правильно *використовує* фразеологізми у мовленні з урахуванням їх стилістичних параметрів і контексту;

правильно *утворює* іменники на позначення назв жителів певного населеного пункту, присвійні прикметники, прикметникові форми від різних географічних назв;

розрізняє відмінювання іменників чоловічого і середнього родів;

пояснює стилістичні функції іменників чоловічого, жіночого, середнього та спільного родів; *визначає* рід іменників, назв осіб за професією, посадою, званням, правильно їх відмінює;

утворює правильно форми вищого і найвищого ступеня порівняння якісних прикметників, відносні і присвійні прикметники; *знаходить* і *виправляє* помилки у правописі прикметників різних розрядів;

утворює і *вживає* правильно відмінкові форми числівників;

знаходить вивчені орфограми в числівниках, *пояснює* їх правопис; *аналізує* тексти щодо стилістичної ролі в них числівників;

складає тексти, *створює* діалоги, використовуючи виражальні можливості числівників;

відмінює правильно займенники різних розрядів;

помічає і *виправляє* помилки в написанні і вживанні займенників;

аналізує тексти щодо стилістичної ролі в них займенників;

створює монологи і діалоги-роздуми з використанням виражальних можливостей займенника для розкриття задуму

Складні випадки перекладу словосполучень з російської мови українською.

Складні випадки координації підмета і присудка. Тире на місці пропущеної зв'язки.

Складні випадки кваліфікації другорядних членів речення.

Просте ускладнене речення.

Складне речення з різними видами синтаксичного зв'язку.

Пряма і непряма мова. Далог. Цитата. Епіграф.

Система функціональних стилів сучасної української мови

Поняття стилю мовлення: мовні і позамовні ознаки (сфера спілкування, умови і мета спілкування).

Стилі мовлення: розмовний, науковий, офіційно-діловий, художній, публіцистичний, конфесійний, епістолярний та їх підстилі і жанри. Зміст і структура текстів кожного із стилів, їх характерні мовні засоби, основні жанри.

Підрозділи стилістики: стилістика мови (практична) і стилістика мовлення (функціональна).

Стилістика і культура мовлення

Комунікативні якості мовлення та їх основні ознаки. Стилістична норма і стилістична помилка.

Офіційно-діловий стиль

Офіційно-діловий стиль: основні ознаки, підстилі, жанри, сфера використання, призначення. Лексичні, морфологічні, синтаксичні особливості, структура офіційно-ділових текстів різних жанрів.

Лінгвістичний аналіз текстів офіційно-ділового стилю. Написання ділових документів різних жанрів: автобіографії, заяви, характеристики, довіреності, резюме, ділового листа, оголошення, розписки, індивідуального звіту.

Мовний етикет ділової (телефонної) розмови. Особливості складання повідомлення на електронному носії (електронна пошта).

Мовленнєве спілкування в різних навчальних ситуаціях офіційно-ділового

висловлювання;

визначає основні способи творення дієслів,

редагує тексти щодо заміни дієслів певного часу, способу; *виправляє* помилки у їх уживанні та правописі;

добирає й комунікативно доцільно *використовує* дієприкметники та дієприкметникові звороти, дієприслівників та дієприслівникові звороти в мовленні;

складає тексти, монологи, діалоги на певну соціокультурну тему з дієприкметниковими та дієприслівниковими зворотами, використовуючи їх виражальні можливості;

уміє утворювати ступені порівняння означальних прислівників; *пояснює* способи творення прислівників;

визначає стилістичні функції прислівника в художніх і наукових текстах; *складає* тексти, *створює* усні й письмові висловлювання на певну соціокультурну тему, використовуючи прислівник як виражальний засіб мовлення;

складає тексти, діалоги з урахуванням прийменникових і сполучникових засобів милозвучності;

редагує тексти, при потребі замінюючи сполучники синонімічними;

відрізняє вигуки від часток; *аналізує* тексти щодо ролі в них вигуків;

з'ясовує тип зв'язку між словами в підрядному словосполученні, спосіб вираження синтаксичного відношення;

перекладає словосполучення з російської мови українською;

визначає структуру простого двоскладного речення, способи вираження підмета і присудка, особливості узгодження присудка з підметом;

утворює прості речення з порівняльними зворотами і складнопідрядні речення з підрядними порівняльними;

правильно будує текст на соціокультурну тему, використовуючи виражальні можливості означень, прикладок, додатків, обставин, односкладних речень;

виправляє помилки у вживанні однорідних членів речення;

аналізує й *оцінює* виражальні можливості простих ускладнених речень у

<p>характеру.</p> <p>Художній стиль Художній стиль: призначення, сфера використання і поширення, основні ознаки. Естетична функція мови у художньому творі. Джерела багатства і виразності українського мовлення. Синонімія як засіб художньої виразності. Особливості синтаксису художнього тексту. Індивідуально-авторський стиль письменника. Монолог у художньому творі: звернений монолог, внутрішній монолог. Аналіз тексту художнього твору (прозового, віршованого).</p> <p>Публіцистичний стиль Публіцистичний стиль, сфера його використання, призначення, основні ознаки. Лексичні, морфологічні, синтаксичні особливості публіцистичного стилю. Підстилі. Основні жанри публіцистичного стилю: нарис, замітка, репортаж, інтерв'ю, стаття, кореспонденція, рецензія. Презентація, реклама. Лінгвістичний аналіз текстів публіцистичного стилю. Роль суспільно-політичної лексики в жанрових формах публіцистичного стилю. Формування культури публіцистичного мовлення: способи привернення уваги, принципи побудови, засоби структурування тексту.</p> <p>Техніка підготовки ораторського виступу Практична риторика. Тема, мета публічних виступів. Вибір теми, визначення мети (інформування, переконання, заклик до дії тощо). Добір матеріалу, його систематизація. Складання бібліографії. Робота із джерелами інформації. Види запису зібраного матеріалу: докладний запис виступу, його конспект, тези, докладний план і короткий план. Композиція ораторського виступу. Особливості побудови вступу, основної частини, закінчення. Добір аргументів і способів активізації мислення та емоційно-почуттєвої діяльності аудиторії. Види аргументації. Способи</p>	<p>тексті; <i>трансформує</i> складні речення у прості ускладнені й навпаки; <i>редагує</i> складні речення різних типів; <i>виконує</i> синтаксичний розбір багатокomпонентного речення; <i>правильно вживає</i> розділові знаки при прямій мові, діалозі, цитаті, епіграфі.</p> <p>Абітурієнт <i>розрізняє</i> стилістику практичну і функціональну, з'ясовує стилістичні норми української літературної мови; <i>з'ясовує</i> особливості стилів мовлення, їх підстилі, основні жанри та характерні мовні засоби; <i>оцінює</i> текст з погляду його змісту, форми, задуму і мовного оформлення; <i>добирає</i> мовні засоби залежно від задуму висловлювання, стилю і жанру мовлення; <i>корегує</i> усне мовлення у процесі говоріння, враховуючи реакцію слухача; <i>виконує</i> лінгостилістичний аналіз тексту; <i>добирає</i> з газет, журналів, підручників, художніх творів, у т.ч. в електронній формі, зразки різних функціональних стилів; <i>знає</i> основні ознаки офіційно-ділового стилю: точність, неособистий характер, стандартизованість, стереотипність побудови текстів; <i>ознайомлений</i> з дипломатичним, законодавчим, адміністративно-управлінським підстилями; <i>виконує</i> лінгвістичний аналіз текстів офіційно-ділового стилю; <i>вибирає</i> доцільну для ділового спілкування мовленнєву форму; <i>вдосконалює</i> культуру офіційно-ділового спілкування; <i>застосовує</i> орфографічні й пунктуаційні норми при створенні й відтворенні текстів офіційно-ділового стилю; <i>редагує</i> тексти офіційно-ділового характеру, в т.ч. власні; <i>веде</i> ділову (телефону) розмову, готує монолог-пояснення до поданої інформації;</p>
---	---

встановлення контакту зі слухачами.

Мовні засоби оформлення тексту ораторського виступу залежно від мети спілкування й адресата мовлення. Роль репетиції в підготовці до усного виступу. Основні прийоми запам'ятовування тексту ораторської промови.

Вимоги до оратора. Постава, виразність міміки і жестів, їх природність, відповідність змісту викладу.

Виголошення промови. Роль початкової фрази перед виступом.

Вимоги до культури мовлення. Основні способи виступу (читання тексту промови, відтворення його по пам'яті із читання окремих фрагментів, вільна імпровізація, відповіді на запитання, ведення полеміки). Використання інтонації, жестів, міміки.

Спілкування з аудиторією як творчий процес. Прийоми встановлення і збереження контакту з аудиторією.

Техніка мовлення. Тональність виступу.

Культура ведення дискусій, полеміки, диспутів професійного характеру.

Полемічні прийоми: спростування помилкового твердження фактами, критика доказів опонента, атака запитаннями тощо. Етика полемічної майстерності.

Основні критерії оцінки промови: ефективність виступу, інформаційна новизна, логічність розвитку теми, аргументація основних положень, наочність.

Конфесійний стиль

Конфесійний стиль, сфери поширення і головне призначення. Церковні служби, молитва, повчання, проповіді; богослужбові книги, спілкування в конфесіях, культових установах. Переклади Євангелія. Псалми Т.Шевченка. Основні мовні стильові засоби конфесійного стилю. Маркована (конфесійна) лексика. Старослов'янізми – мовна ознака конфесійного стилю. Інверсійний порядок слів.

Епістолярний стиль

Сфера поширення і головне призначення епістолярного стилю. Основні мовні стильові засоби епістолярного стилю. Тематика листів. Офіційне й неофіційне листування. Побудова епістолярного тексту.

Українська епістолярна спадщина – невичерпне й незамінне джерело для вивчення

оформляє документи для вступу в університет;

пише характеристику, автобіографію, заяву, довіреність, розписку;

готує індивідуальний звіт про роботу в літньому таборі, резюме, діловий лист, оголошення;

здійснює самоконтроль, самооцінку, самокрекцію, використовує орфографічні і пунктуаційні норми при створенні і відтворенні текстів.

знаходить і характеризує риси художнього стилю (образність, емоційність, потетичність, експресивність);

прослуховує аудіозаписи текстів у виконанні майстрів слова для вдосконалення власної літературної вимови;

виразно читає тексти (поezії і прози) з дотриманням правил української орфоепії;

аналізує будову художнього тексту;

збагачує власне мовлення етнокультурознавчою лексикою, фразеологією на основі творів художньої літератури;

проводить спостереження за звуковою, інтонаційною організацією художніх творів, *наводить* приклади використання в художніх текстах алітерації, асонансу, синонімів, антонімів, застарілих слів;

зіставляє текст одного автора з близькими за темою і жанром творчми чи уривками творів з метою вияву особливостей індивідуального авторського стилю;

знає сфери використання і призначення публіцистичного стилю, лексичні, морфологічні, синтаксичні особливості власне публіцистичного, політико-ідеологічного, політико-агітаційного, інформаційного підстилів, їх основні ознаки: поєднання експресивності і стандарту, логічності і образності, емоційності, оціночності;

готує правильно замітку, репортаж, інтерв'ю, статтю, кореспонденцію, рецензію, нарис, презентацію, рекламу, виступ, розгорнуту відповідь;

виконує лінгвістичний аналіз текстів публіцистичного стилю;

здійснює аналіз текстів масової

життєвого й творчого шляху письменника.

Епістолярний етикет - невід'ємна складова української мовленнєвої культури.

Електронне листування.

комунікації, мови реклами, радіо і телепередач, промов письменників, політиків, учених;

виявляє типові недоліки тексту публіцистичного стилю, *визначає* способи привернення уваги;

уміє визначати тему виступу з урахуванням інтелектуального рівня слухачів, їхнього віку тощо;

добирає матеріал з урахуванням особливостей формулювання теми, користуючись різними джерелами інформації;

працює з довідковою літературою, складаючи бібліографію з визначених тем;

використовує різні види запису зібраного матеріалу для підготовки до усного виступу;

складає план виступу з ключових слів, виділяючи його основну думку;

будує виступи з урахуванням оригінального вступу, переконливих аргументів, промовистого закінчення;

виголошує виступ, використовуючи інтонаційні засоби для виділення головної думки;

корегує виступ у разі потреби;

використовує риторичні фігури з метою увиразнення мовлення та досягнення комунікативної мети;

веде полеміку, дискусію, використовуючи полемічні прийоми, дотримуючись етики спілкування;

з метою привернення уваги *застосовує* прийоми звертання, запитання, *апелює* до інтересів аудиторії;

добирає найбільш доцільні виражальні засоби мовного оформлення;

редагує підготовлений текст виступу, вдосконалюючи його зміст і мовне оформлення;

запам'ятовує текст виступу з допомогою різних способів;

вправляється у складанні, проголошенні виступів;

уміє організувати й вести дискусію, активно *бере участь* у дебатах, полеміці;

проводить основну думку через увесь виступ;

використовує різні способи виступу залежно від ситуації спілкування;

дотримується загальноприйнятих

	<p>етичних та етикетних норм культури спілкування, відпрацьовує орфоепічні навички;</p> <p><i>аналізує</i> аудіо-, відеозаписи виступу, <i>критично оцінює</i> власний виступ щодо задуму змісту і мовного оформлення, <i>звертає</i> увагу на недоліки і прагне їх виправити.</p> <p><i>з'ясовує</i> сфери поширення, головне призначення, основні мовні стильові засоби конфесійного стилю;</p> <p><i>аналізує</i> конфесійну лексику;</p> <p><i>пояснює</i> значення архаїчної лексики, старослов'янзмів;</p> <p><i>визначає</i> сферу поширення і призначення епістолярного стилю;</p> <p><i>характеризує</i> мовностильові засоби епістолярного стилю;</p> <p><i>ознайомлюється</i> з кращими епістолярними зразками культурної спадщини України;</p> <p><i>готує</i> приватні, офіційні листи з використанням етикетних формул; <i>аналізує</i> мовні засоби листів видатних майстрів слова;</p> <p><i>складає</i> лист на електронному носії (електронна пошта).</p>
--	---

Інформаційний ресурс

1. Астрахан Н. Буття літературного твору: Аналітичне та інтерпретаційне моделювання: монографія / Н. Астрахан. – К.: Академвид, 2014. – 432 с.
2. Бабійчук Т. Сучасна українська література: імена, теми, інтерпретація // Українська мова і література в школах України. – 2018. – № 12. – С. 21-28.
3. Білоус П.В. Вступ до літературознавства : навч. пос. / П.В. Білоус. – К. : ВЦ «Академія», 2011. – 336 с.
4. Білоус П.В. Вступ до літературознавства : навч. посіб. для самостійної роботи студента / П.В. Білоус, Г.Д. Левченко. – К. : ВЦ «Академія», 2012. – 364 с.
5. Бобало Ю. Інформаційні параметри системи забезпечення якості в закладах вищої освіти // Вища освіта України. – Київ, 2018. – № 3. – С. 14-28.
6. Борисенко В. Тестовий контроль знань студентів як практичний метод педагогічної діагностики у ЗВО // Українська мова і література в школах України. – 2018. – № 10. – С. 8-11.
7. Бондаренко Л. Про вимоги до списку використаних джерел // Українська література в загальноосвітній школі. – 2009. – №7-8. – С. 33-35.
8. Волошина Н. Уроки позакласного читання у старших класах: Пос. для вчителя. – К.: Рад. шк., 1988. – 174 с.
9. Волошина Н. Вивчення української літератури в 5 класі: метод. пос. – К.: Пед. думка, 1997. – 144 с.
10. Вітченко А., Вітченко А. Компетентнісний підхід у сучасній вищій освіті: освітня інновація чи реформаторський симулякр доби постмодерну? // Вища школа. – 2019. – № 4. – С. 52-66.
11. Вертій О. Методика вивчення української літератури на сучасному етапі: основні ознаки і поняття. *Дивослово*. 2012. № 3. С. 51 – 57.
12. Бондаренко Л. Про вимоги до списку використаних джерел // Українська література в загальноосвітній школі. – 2009. – №7-8. – С. 33-35.
13. Волошина Н. Уроки позакласного читання у старших класах: Пос. для вчителя. – К.: Рад. шк., 1988. – 174 с.
14. Волошина Н. Вивчення української літератури в 5 класі: метод. пос. – К.: Пед. думка, 1997. – 144 с.
15. Гомон П. Чи зможемо перейти Рубікон (До питання концепції літературної освіти) // *Дивослово*. – 2000. – №10. – С. 39-43.
16. Ганаба С. Філософія дидактики: контексти, стратегії, практики: монографія / С. Ганаба. – Суми, 2014. – 334 с.
17. Гриценюк І. Проектна діяльність як засіб розвитку підприємницької компетентності майбутніх кваліфікованих кадрів // Вища школа. – 2019. – № 3. – С. 45-53.
18. Гомон П. До проблеми сучасного прочитання літературних творів // *Дивослово*. – 2001. – № 2. – С. 41-43.
19. Дебич М., Гуменна О. Підвищення якості вищої освіти через інтернаціоналізацію навчального процесу – світова тенденція // Вища школа. – 2019. – № 3. – С. 54-61.
20. Дебич М. Мобільність студентів і якість вищої освіти в європейському освітньому і науковому просторі // Вища школа. – 2019. – № 1. – С. 34-50.
21. Домінанти духовного світу українців : навчальний посібник. – Суми : Університетська книга, 2010. – 300 с.
22. Домчук М. Тестові технології у процесі вивчення української літератури в школі. – Суми: СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2010. – 60 с.
23. Жила С. “Минуть десятиліття, і ми воскресемо в народній пам’яті...”(Вивчення повісті І. Багряного “Огненне коло” в школі) // УЛ в ЗОШ. – 2003. – №1. – С. 43-49.
24. Жила С. Бачити художній твір як культурний універсум / С. Жила // Теорія і методика навчання української літератури: актуальні

- проблеми. Збірник наукових праць / Наук. ред. і упоряд. Логвіненко Н. – К. : Педагогічна думка, 2015. – С. 38-50.
25. Каменська Н. Остерігаймо учнів від національної обмеженості і вузькоглядності // Рідна школа. – 2000. – №10. – С. 30-33.
  26. Каменська Н. Проблеми вивчення української літератури: Зб. статей. – Суми: СумДПУ імені А.С. Макаренка, 2010. – 36 с.
  27. Кириленко Н. Формування особистості учнів середніх класів засобами українського фольклору //УЛ в ЗОШ. – 2009. – № 7-8. – С. 31-32.
  28. Кислашко О. Педагогічні ідеї Г.С. Сковороди в українській духовності //УЛ в ЗОШ. – 2006. – № 11. – С. 42-44.
  29. Коваленко Л. «Володимир» Феофана Прокоповича – зразок шкільної драми. 9 клас //УЛ в ЗОШ. – 2006. – №11. – С. 28-30.
  30. Концепція літературної освіти в 11-річній загальноосвітній школі //Укр. мова й літ. в серед. шк., гімназ., ліц. та колег. – 2010. – № 10.
  31. Літературне краєзнавство. Навчальний посібник для учнів. – Суми, 2002. – 176 с.
  32. Літературне краєзнавство: Посібник для студентів-філологів, учителів і учнів шкіл: Вид. 2, доп. – Суми: СумДПУ імені А.С. Макаренка, 2011.
  33. Мірошник С. Творчі роботи на основі асоціацій //Дивослово. – 2003. – №2. – С. 59-64.
  34. Міхно О. Формулювання гіпотез і постановка запитань у дослідницькій діяльності учнів//УЛ в ЗОШ. – 2009. – №1. – С. 8-10.
  35. Міщук Р. Проблеми сучасного прочитання української класики // Слово і Час. – 1994. – № 6. – С. 44-49.
  36. Мовчан Р. Випробування майбутнім (роль і призначення літератури як шкільного предмета) // Слово і Час. – 1999. – №9. – С. 52-56.
  37. Мойсеєнко Р. Компетентнісний підхід як основа підготовки майбутнього компетентного фахівця // Молодь і ринок. – Дрогобич, 2018. – № 9. – С. 42-48.
  38. Наукові основи методики літератури: Навчально-методичний посібник /За редакцією Н. Волошиної. – К.: Ленвіт, 2002. – 344 с.
  39. Назаренко Л. Розвиток творчих здібностей старшокласників засобами мультимедійних технологій // Українська література в загальноосвітній школі. – 2009. – № 10. – С. 13-15.
  40. Особистість письменника на уроці літератури: Навч. пос. – Суми: “Слобожанщина”, 1997. – 200 с.
  41. Пасічник Є.А. Методика викладання української літератури в середніх навчальних закладах: Навчальний посібник. – К.: Ленвіт, 2000. – 384 с.
  42. Пахаренко В. Основи теорії літератури. – К.: Генеза, 2009. – 296 с.
  43. Програми з української літератури.
  44. Ситченко А. Методика навчання української літератури в загальноосвітніх закладах. – К.: Ленвіт, 2011. – 291 с.
  45. Ситченко А. Естетичне виховання у контексті технологізованого навчання літератури // Українська література в загальноосвітній школі. – 2011. – № 9. – С. 2-4.
  46. Ситченко А. Педагогічні технології на уроках української літератури //Дивослово. – 2001. – № 10. – С. 19-21.
  47. Ситченко А. Ще раз про технології літературного аналізу //Дивослово.—2003. – № 2. – С. 56-59.
  48. Соп'яненко К.Г. Творчий пошук нових форм, методів і засобів вивчення української літератури у сучасній середній загальноосвітній школі: Метод. пос. Теоретичний курс. Ч.2. – Глухів, 1999. – 76 с.
  49. Степанишин Б. І. Викладання української літератури в школі: Метод. пос. для вчителя. – К.: РВЦ “Проза”, 1993. – 255 с.

50. Степанишин Б.І. Загальноомістецькі й літературно-методичні засади аналізу художнього твору // Дивослово. – 1994. – № 3. – С. 41-44.
51. Степанишин Б.І. Література – вчитель – учень: Посібник для вчителя. – К.: Освіта, 1993. – 240 с.
52. Технології розвитку критичного мислення учнів /Кроуфорд А., Саул В., Метью С., Макінстер Д. – К.: Вид-во „Плеяди”, 2006. – 220 с.
53. Токарик М. Новели Василя Стефаника як експресіоністичне відображення дійсності //Дивослово. – 2003. – № 2. – С. 64-66.
54. Токмань Г. Цілісність сприйняття літературного твору. Текстуальний аналіз. Методика вивчення віршування //Дивослово. – 2003. – № 1. – С. 46-50.
55. Токмань Г. Шкільний аналіз художнього твору //Дивослово. – 2001. – № 10. – С. 22-26.
56. Токмань Г.Л. Методика викладання української літератури в старшій школі: екзистенціально-діалогічна концепція. – К.: Міленіум, 2002. – 320 с.
57. Токмань Г.Л. Методика навчання української літератури в середній школі : підручник / Г.Л. Токмань. – К.: ВЦ «Академія», 2012. – 312 с.
58. Уліщенко В. Емоційно-ціннісний діалог під час вивчення ліричних творів// Українська література в загальноосвітній школі. – 2006. – № 11. – С.15-18.
59. Фасоля А. Уроки літератури рідного краю в системі особистісно зорієнтованого навчання // Українська література в загальноосвітній школі. – 2006. – № 11. – С. 19-21.
60. Федоренко Т. Композиційний аналіз повісті Панаса Мирного “Лихо давнє й сьогочаснє” // Українська література в загальноосвітній школі. – 2003. – № 1. – С. 12-15.
61. Ханчук І., Янкович О. «Перезавантаження» уроку літератури: методика «DAILY 5» (Щоденні 5») для формування ключових компетентностей в учнів середньої школи // Українська мова і література в школах України. – 2018. – № 11. – С. 9-13.
62. Яценко Т. Естетична спрямованість шкільного курсу української літератури / Т. Яценко // Теорія і методика навчання української літератури: актуальні проблеми. Збірник наукових праць / Наук. ред. і упоряд. Логвіненко Н. – К. : Педагогічна думка, 2015. – С. 117-123.
63. Хропко П.П. Оновлення літератури на шляхах модернізму // Дивослово. – 1999. – № 10. – С. 36-39.
64. Шуляр В. Теорія і технологія інклюзивно-дистанційного уроку в системі літературної освіти школярів // Українська література в загальноосвітній школі. – 2009. – № 11. – С. 8-10.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

200-100 балів - іспит склав

176-200 балів - абітурієнт здатен повно і змістовно розкрити суть поставленого запитання і продемонструвати досконале зі стильового боку логічне мовлення. Абітурієнт має володіти знаннями про життя і творчість письменників, історичне тло їхньої творчості, розуміти й аргументовано тлумачити художні тексти. Відповідь має бути відзначатися глибиною розуміння твору, світоглядних позицій автора, умінням підбирати необхідні приклади, порівнювати, дискутувати, робити слушні посилання на літературознавчі та критичні праці. Абітурієнт повинен формулювати належні висновки і виявляти власне ставлення до прочитаного. При розгляді конкретного твору має продемонструвати належне розуміння літературознавчих понять, термінів, жанрово-стилістичних особливостей, ідейного змісту, підтексту твору і літературного процесу в цілому. Відповіді чіткі, послідовні, логічні, наукові, без мовленнєвих помилок. Відповіді на додаткові питання аргументовані.

Абітурієнт виявляє глибокі знання мовної системи, усвідомлено їх застосовує під час коментування, пояснення мовних явищ та фактів; з'ясовує причинно-наслідкові зв'язки у виявленні мовних закономірностей та законів; самостійно здобуває знання, опрацьовуючи основну і додаткову літературу; використовує знання під час розв'язання пізнавальних завдань. Абітурієнт має ґрунтовні знання теоретичного матеріалу з усіх тем, передбачених програмою вступного іспиту, однак припускається незначних помилок; допускає неточність чи неповноту в окремих визначеннях (термінах), демонструє широку лінгвістичну компетенцію, але не завжди її достатньо для пояснення причинно-наслідкових зв'язків у мовній системі.

141-175 балів - абітурієнт має ґрунтовні знання теоретичного матеріалу з усіх тем, передбачених програмою вступного іспиту, однак припускається незначних помилок у трактуванні проблем літературного процесу, допускає неточність чи неповноту в окремих визначеннях (термінах), має незначні труднощі у вияві особистого ставлення до твору і схильний здебільшого покладатися на авторитетні оцінки літературознавців. Абітурієнт має ґрунтовні знання теоретичного матеріалу з усіх тем, передбачених програмою навчальної дисципліни, однак припускається незначних помилок у висвітленні проблем літературного процесу. У відповіді можуть спостерігатися поодинокі мовленнєві помилки, недостатня аргументація, яка в цілому свідчить про загальну ерудицію абітурієнта. Володіючи навчальним матеріалом, умінням робити висновки, узагальнювати й аналізувати особливості літературного процесу певного періоду чи конкретного твору з урахуванням світогляду автора, абітурієнт може допустити незначну помилку чи не досить глибоку обізнаність із суттю питань, що розглядаються. Абітурієнт має труднощі під час відповідей на додаткові питання, не посилається на додаткову літературу.

Абітурієнт володіє основним теоретичним матеріалом: знання виявляють оволодіння основною навчально-науковою літературою, але не виявляють ознайомлення з додатковою літературою; демонструє широку лінгвістичну компетенцію, але не завжди її достатньо для пояснення причинно-наслідкових зв'язків у мовній системі. У цілому відповідь абітурієнта правильна, однак позбавлена належних аргументацій, послідовності; відповідь без належного аналізу наукових джерел, власної думки, критично-об'єктивного підходу до певного мовного явища; у процесі коментування опирається лише на знання, здобуті під час колективної роботи.

100-140 балів - знання основ теоретичного курсу з літературознавчих дисциплін. У цілому відповідь абітурієнта правильна, однак позбавлена належних аргументацій, послідовності; відповідь без належного аналізу наукових літературознавчих джерел, власної думки, критично-об'єктивного підходу до певного літературного явища чи твору. Аналізуючи літературні явища, абітурієнт допускає помилки. Відповідь абітурієнта не має

належного творчого аспекту, характеризується наявністю помилок у визначеннях, хоча факти й загальні тенденції розвитку літератури в основному з'ясовуються і аналізуються.

Абітурієнт має фрагментарний та не завжди усвідомлений характер засвоєної інформації; наводить приклади з лекцій та підручників, не переносить знання для застосування у нових умовах; у процесі коментування опирається лише на знання, здобуті під час колективної роботи.

99-1 бал – іспит не склав

99-1 бал - абітурієнт не володіє фактичним матеріалом, плутається у визначеннях, не вміє систематизувати й узагальнювати, не розуміє художніх та літературознавчих текстів, демонструє нездатність висловити власну думку з приводу прочитаного, має досить поверхове уявлення про світоглядні концепції письменників та значення їхньої творчості. У відповіді відсутня логічність, аргументація, вона позбавлена необхідних прикладів і висновків, рясніє мовленнєвими помилками. Відсутність знань із основ теоретичної частини курсу. Абітурієнт не володіє знаннями з історії української літератури, не послуговується науковим термінологічним апаратом. Нерозуміння суті літературного процесу, невміння аналізувати тексти.

Абітурієнт слабо володіє теоретичним матеріалом, що зумовлено недостатнім опрацюванням навчально-наукової літератури: не володіє термінологією, помиляється під час побудови визначень, не може навести приклади. Абітурієнт не послуговується науковим термінологічним апаратом, виявляє нерозуміння суті мовних явищ.

